

Kultúrna revolúcia (1966-1976) :

Desaťročie politických zmätkov v [Číne](#), vyvolané frakčnými spormi o budúcnosť čínskeho socializmu.

Mierne zastretá kritika [Mao Ce-tunga](#) (1893-1976) v polovici 60. rokov 20. storočia viedla k jeho ostrej odвете. Keď nemohol čeliť hrozbe prosovetských a byrokratických modernizátorov v strane zvyčajnými prostriedkami, využil Mao nespokojných študentov a mladých robotníkov ako svoje Červené gardy. Tí zaútočili na miestnych aj ústredných funkcionárov strany – často s podporou armády – a nahradzali ich Maovými stúpcami. Zvláštny cieľ predstavovali ľudia s vysokoškolským vzdelaním a intelektuáli. Často boli vystavení fyzickému násiliu a všetci boli nútení podstúpiť ponižujúce „prevýchovné“ programy, čo znamenalo zlé zaobchádzanie, podradnú prácu a verejné „priznanie“ k vymysleným zločinom alebo ideologickým omylom. Liu Šao-čch (1898-1969), od roku 1959 predseda vlády a predpokladaný Maov nástupca, bol zbavený všetkých svojich oficiálnych funkcií a predurčeným nástupcom sa stal Lin Piao (1907-1971). V priebehu Maovej revolúcie sa zničila veľká časť kultúrneho dedičstva Číny.

Roku 1969 deviaty zjazd strany síce ukončil najnásilnejšiu fázu Kultúrnej revolúcie, ale radikálny kurz oficiálnej politiky pretrvával až do Maovej smrti roku 1976.

Plagát z obdobia Kultúrnej revolúcie

Pálenie kníh počas Kultúrnej revolúcie